

GAN
ALF
BET
GIMMEL
DALET
HEE
WAW

Heel lang geleden woonde er in Perzië een machtige koning..

מגילת אסתר
Megillat Esther

Naam:

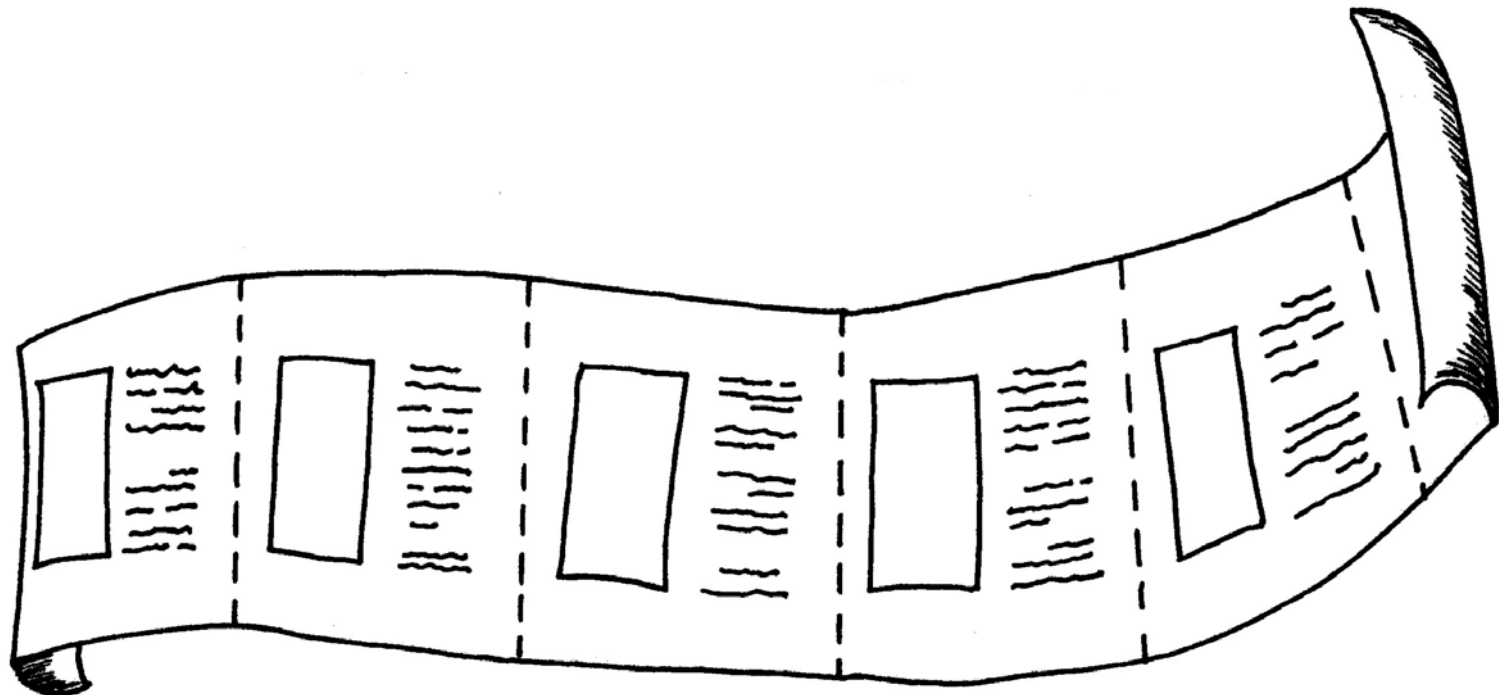
Tekst: Henry van het Hoofd
Tekeningen: Marchien Mayer

© JELED-NIK Afdeling Onderwijs

Hoe maak je deze megilla?

- 1) Lees het Poeriem verhaal en kleur de tekeningen met viltstift of kleurpotlood.
- 2) Leg de witte bladzijden in de goede volgorde (kijk naar de nummers van de bladzijde) en plak ze aan elkaar vast met doorzichtig plakband.
- 3) Plak het gekleurde blad (met 'Megillat Esther' er op) vóór bladzijde 1 en schrijf er je naam op.
- 4) Plak de rechterkant van de laatste bladzijde (12) aan een lege keukenrol.
- 5) Rol je megilla op, en bind er een strik omheen.

Heel lang geleden woonde er in Perzië een machtige koning, die Ahasjverosj heette. Hij regeerde over een heel groot land, zo groot dat hij het in wel 127 provincies kon verdelen. Koning Ahasjverosj deed niets liever dan feestvieren. Op een keer gaf hij een feest, dat wel 180 dagen duurde. Alle belangrijke mensen van Perzië waren uitgenodigd en de laatste week mochten ook de inwoners van Sjoesjan, de hoofdstad van het land, mee komen feesten. De mensen zaten op gouden banken en ze dronken uit gouden en zilveren bekers, die bezet waren met mooie gekleurde stenen. Het was een heel groot feest, en iedereen had veel plezier.

Natuurlijk had koning Ahasjverosj ook een vrouw. Ze heette koningin Wasjtie en ze was heel erg mooi. Toen het feest in volle gang was, kreeg koning Ahasjverosj een idee. Hij wilde graag, dat iedereen zou kunnen zien hoe mooi koningin Wasjtie wel was. Daarom vroeg hij aan zijn lakeien om haar te gaan halen. Misschien kan ze wel wat voor ons dansen, zei hij.

Maar koningin Wasjtie had helemaal geen zin om zich aan al die dronkelappen te laten zien. En dan nog dansen ook? Zeker zonder sluier? Zeg maar tegen de koning dat ik het niet doe, zei ze tegen de lakeien die haar kwamen halen. Wat denkt hij eigenlijk wel? Toen de koning dit hoorde, werd hij verschrikkelijk kwaad. Stuur haar weg uit het paleis! riep hij. Ik wil haar nooit meer zien!

Na een paar dagen was het grote feest eindelijk afgelopen. De gasten gingen weer naar huis, en de koning begon zich een beetje eenzaam te voelen in het grote paleis. Er moet een nieuwe koningin komen, zo besloot hij. Maar waar vind ik die? Weet je wat, zei koning Achasjverosj, ik trouw gewoon met het allermooiste meisje van het land!

Meteen gingen er boodschappers naar alle steden om te vertellen dat er een nieuwe koningin gezocht werd. Duizenden meisjes kwamen naar het paleis, het ene nog mooier dan het andere. Koning Achasjverosj kon maar niet kiezen, want ze waren allemaal zo mooi!

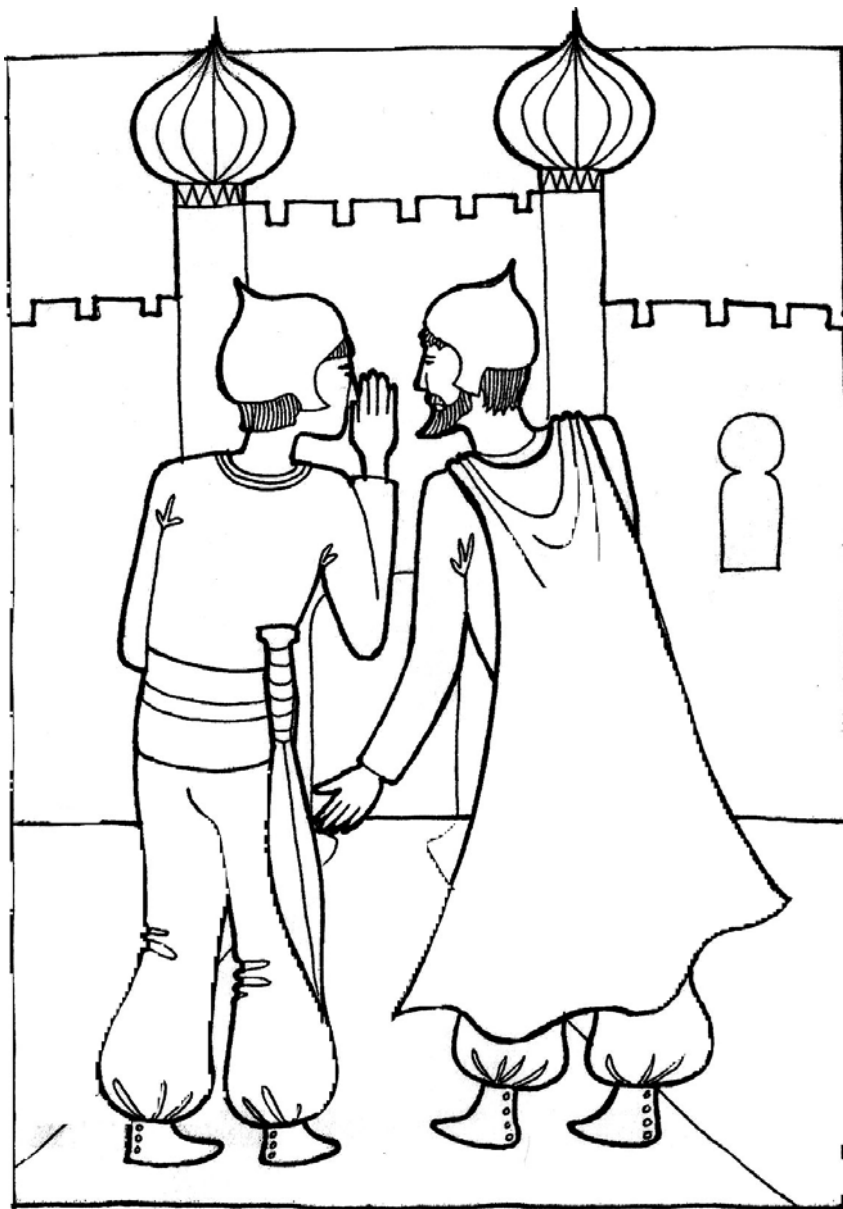

In die tijd woonden er in Perzië veel joden. Een van hen was een man, die Mordechai heette. Hij zorgde voor zijn nichtje Esther, want ze had geen vader en geen moeder meer.

Op een keer zagen de boodschappers van de koning haar. En ze vonden Esther zo mooi, dat ze haar meteen meenamen naar de koning. Mordechai had nauwelijks tijd om afscheid van haar te nemen. Zeg maar niet tegen de koning dat je een joods meisje bent, kon hij nog net in haar oor fluisteren...

Zo kwam Esther in het koninklijk paleis. Toen koning Achasjverosj haar zag, werd hij meteen verliefd. Dit is niet alleen het allermooiste, maar ook het allerliefste meisje van het land, zei hij.

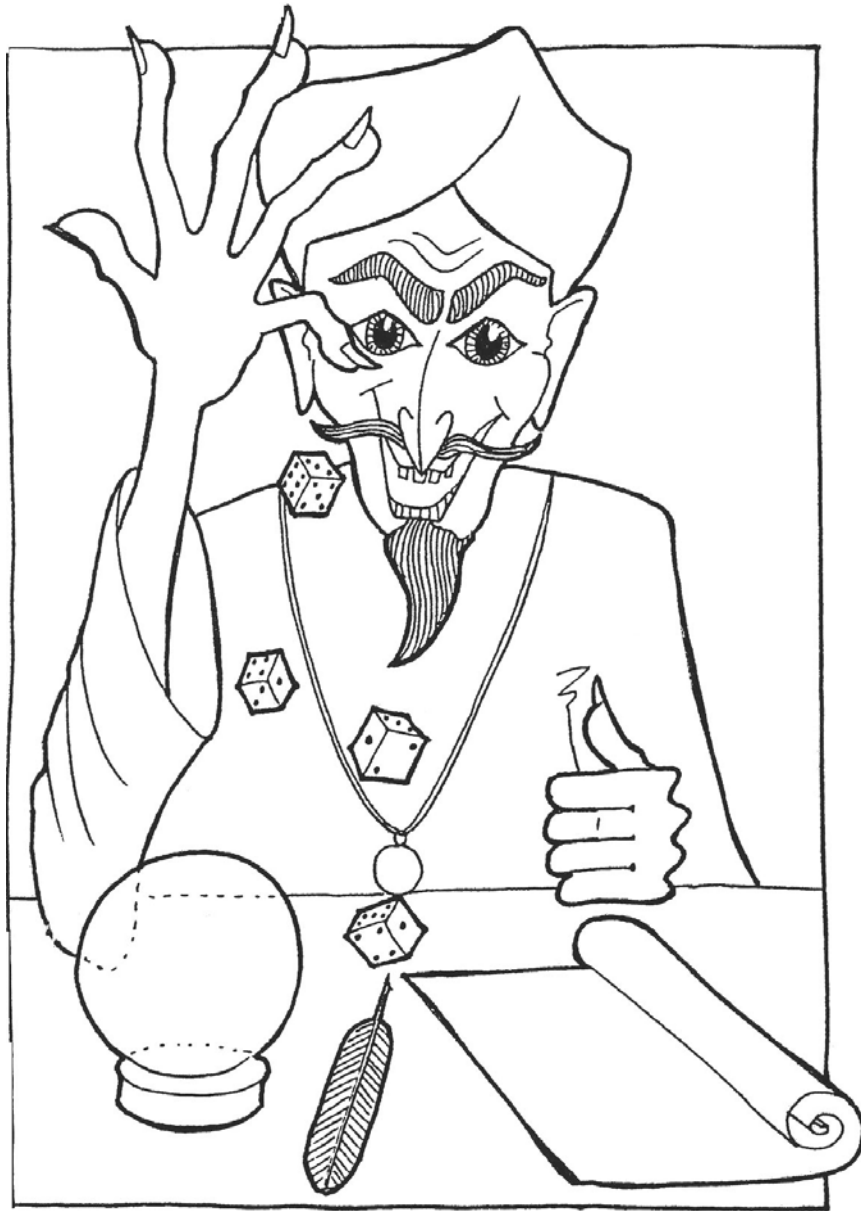
Hoe heet je, meisje? vroeg de koning. Ik heet Esther, zei Esther. Dan heet je voortaan koningin Esther, zei koning Achasjverosj. En hij zette haar een gouden kroon die versierd was met diamanten op het hoofd. En zo kwam het dat een joods meisje de koningin van Perzië werd!

Mordechai kwam Esther steeds in het paleis opzoeken. Op een keertje, toen hij net terugkwam van zo'n bezoek, hoorde hij twee dienaren van de koning samen fluisteren. Mordechai bleef in de donkere poort staan luisteren, en hoorde ze zeggen: en dan schenk ik de beker vol met wijn, en als er niemand kijkt doe jij er stiekem vergif in, en dan geven we hem dat te drinken, en dan...

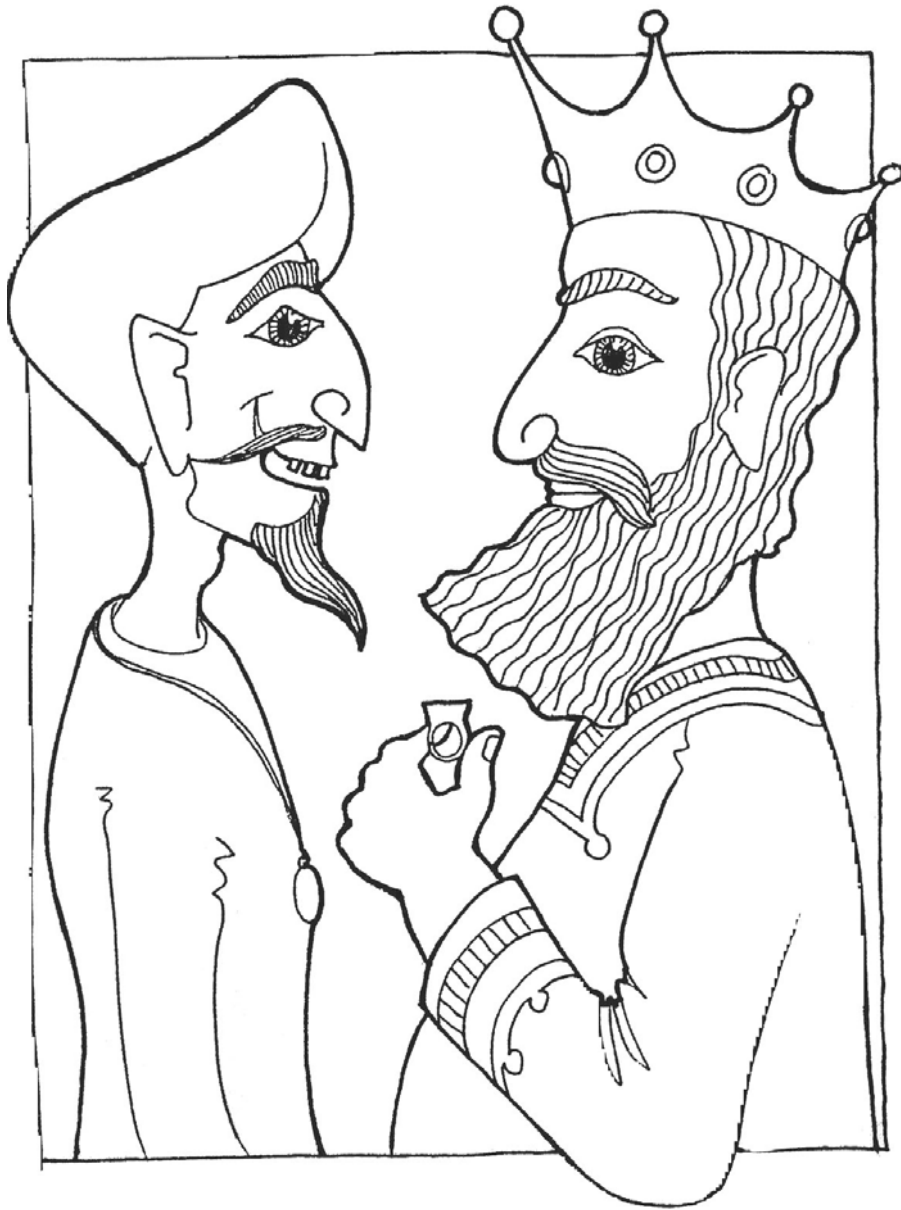
Die twee zijn van plan om koning Achasjverosj te vermoorden! dacht Mordechai. Vlug liep hij terug naar het paleis, en vertelde alles wat hij gehoord had aan Esther. Die zei het weer tegen de koning, en de dienaren werden gestraft. Het werd allemaal opgeschreven in een groot, dik boek, waarin alles stond wat er in het land gebeurde.

Omdat de koning zoveel van feesten hield, had hij nauwelijks tijd om zijn land te regeren. Daarom benoemde hij een nieuwe minister, die zijn plaats in moest nemen als er weer eens een feest was.

Die nieuwe minister heette Haman, en het was een echte schurk. Iedereen was ontzettend bang voor hem, want alles wat hij zei moest meteen gebeuren. Zo wilde hij dat iedereen voor hem zou buigen als hij langs kwam. De mensen waren zo bang, dat ze het allemaal deden. Allemaal? Nee, een man boog niet. Dat was Mordechai. Waarom zou ik voor Haman buigen? zei hij. Hij is een gewoon mens zoals wij allemaal en een grote schurk bovendien.

Natuurlijk merkten de dienaren van Haman dat er iemand was die nooit boog. Ze gingen naar Haman toe en zeiden: Let u eens op die Mordechai! Is het u al eens opgevallen dat hij nooit buigt als u langs komt? Hij wil dat niet. Hij zegt dat joden nooit voor mensen knielen of buigen, alleen voor God. Haman werd verschrikkelijk kwaad. En niet alleen op Mordechai, maar op alle joden. Hij maakte een plan om ze allemaal te vermoorden. Met behulp van het lot stelde hij vast op welke dag dat het beste zou kunnen gebeuren.

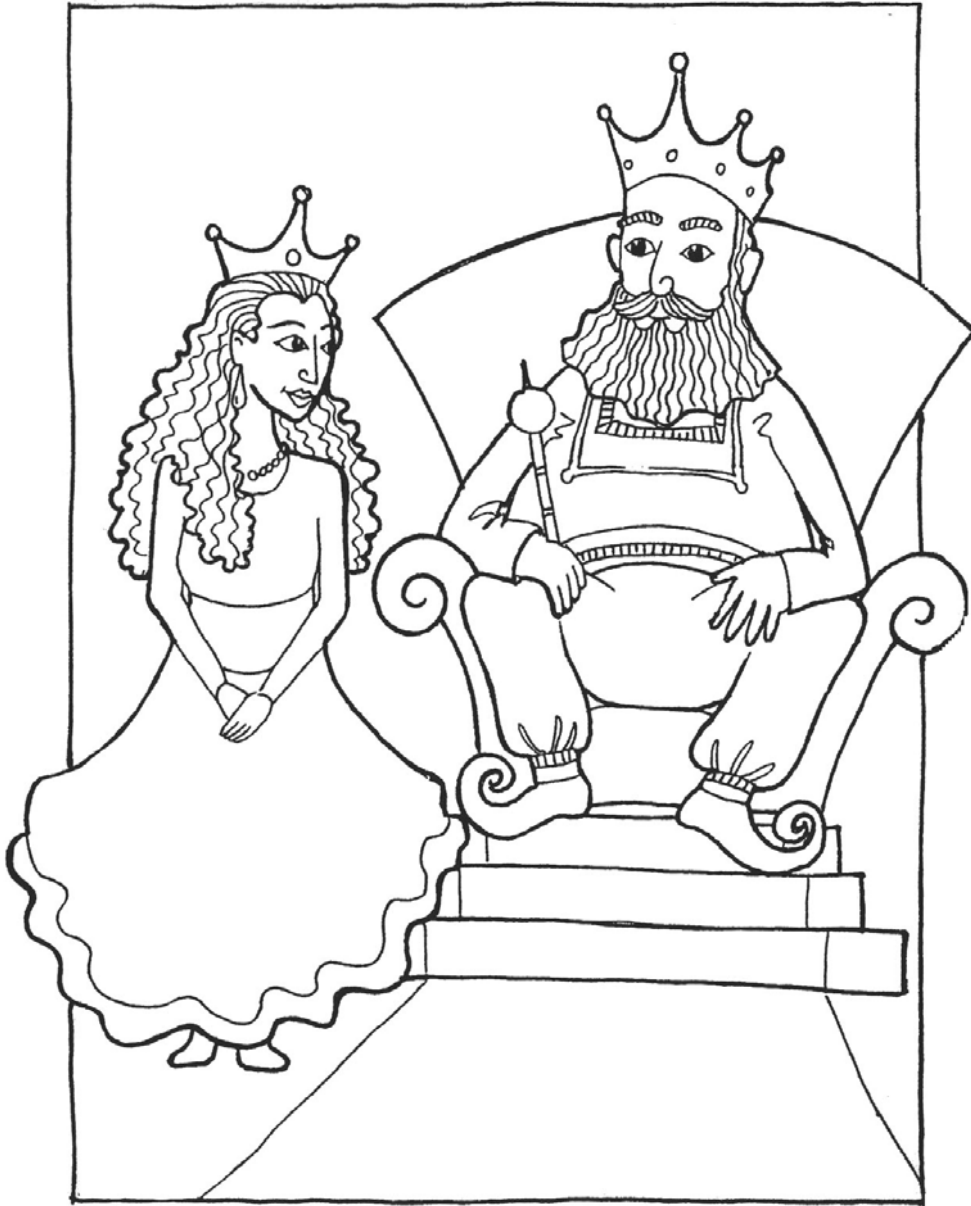

Het lot (Poer in het Perzisch) viel op de dertiende dag van de joodse maand Adar. Daarna ging Haman naar de koning. Sire, zo zei hij met zijn liefste stemmetje, er woont in uw land een volk dat verspreid is over alle 127 provincies. Hun wetten zijn heel anders dan de onze, en wat nog erger is: ze luisteren helemaal niet naar wat u zegt.

Daarom, o koning, kunt u het beste het bevel geven dat ze allemaal gedood moeten worden. Ik wil u daar natuurlijk best een handje bij helpen. En ik zal ook nog duizend zilveren muntstukken voor uw schatkist geven. Daar kunt u dan weer fijn een groot feest van geven, sire...

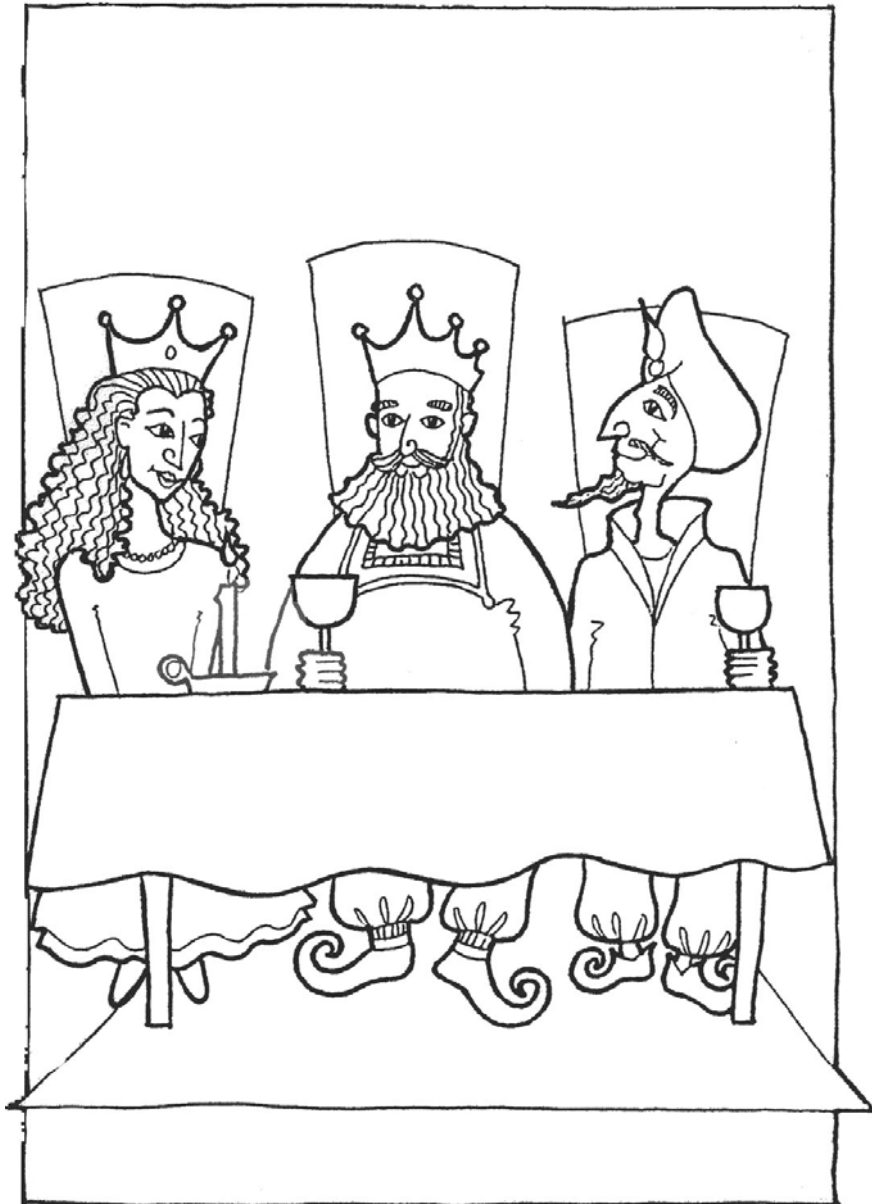
Toen koning Ahasverosj dit hoorde, deed hij zijn zegelring van zijn vinger en gaf die aan Haman. Doe maar zoals jij denkt dat het beste is, zei hij.

Meteen liet Haman de koninklijke schrijvers komen. Naar alle provincies van het land werden brieven gestuurd, waarin stond dat op bevel van de koning alle joden op 13 Adar moesten worden omgebracht.

Zodra de joden van Perzië dit hoorden werden ze wanhopig. Ook Mordechai was diep bedroefd. Iedereen liep te huilen en te jammeren. Toen Esther al dat gehuil hoorde, en ze Mordechai zo droevig zag kijken, wilde ze natuurlijk weten wat er aan de hand was. Mordechai vertelde haar over het bevel van de koning, en ook Esther moest erg huilen. Esther, jij bent de enige die nog iets kan doen, zei Mordechai. Jij bent de koningin, de vrouw van de koning. Ga naar hem toe, naar jou zal hij waarschijnlijk wel luisteren.

Esther ging naar haar kamer en dacht lang na. Toen droogde ze haar tranen, en trok de allermooiste japon aan die ze maar had. Zo ging ze naar de koning toe. Ze wist dat het heel gevaarlijk was wat ze deed, want niemand mocht zomaar naar de koning toe, zelfs zijn eigen vrouw niet. Maar toen koning Achasjverosj haar zag staan, was hij heel vriendelijk. Wat is er, Esther, vroeg hij. Alles wat je vraagt kun je van me krijgen, al was het mijn halve koninkrijk!

Ik heb maar een kleine wens, zei Esther. Ik zou zo graag willen dat u straks bij me kwam dineren, samen met Haman, u weet wel, onze nieuwe minister. De koning liet Haman meteen halen, en samen gingen ze naar koningin Esther toe. Toen de maaltijd afgelopen was, vroeg de koning nieuwsgierig wat Esther nu eigenlijk wilde. Alleen maar dat u en Haman morgenavond weer bij me komen eten, zei Esther.

Haman was er verschrikkelijk trots op dat hij bij de koning en de koningin gegeten had. Maar toen hij buiten kwam zag hij Mordechai, die ook deze keer natuurlijk niet voor hem wilde buigen. Meteen sloeg zijn goede stemming om, en woedend kwam hij thuis. Toen zijn vrouw Zeresj hoorde wat er gebeurd was, zei ze: Maar Haman, jij bent toch bijna net zo machtig als de koning? Waarom maak je geen galg in de tuin, zodat je die Mordechai alvast op kunt hangen? Dan heb je nooit meer last van hem. Dat leek Haman een heel goed idee. En hij nam zich voor het de volgende morgen aan de koning te gaan vragen.

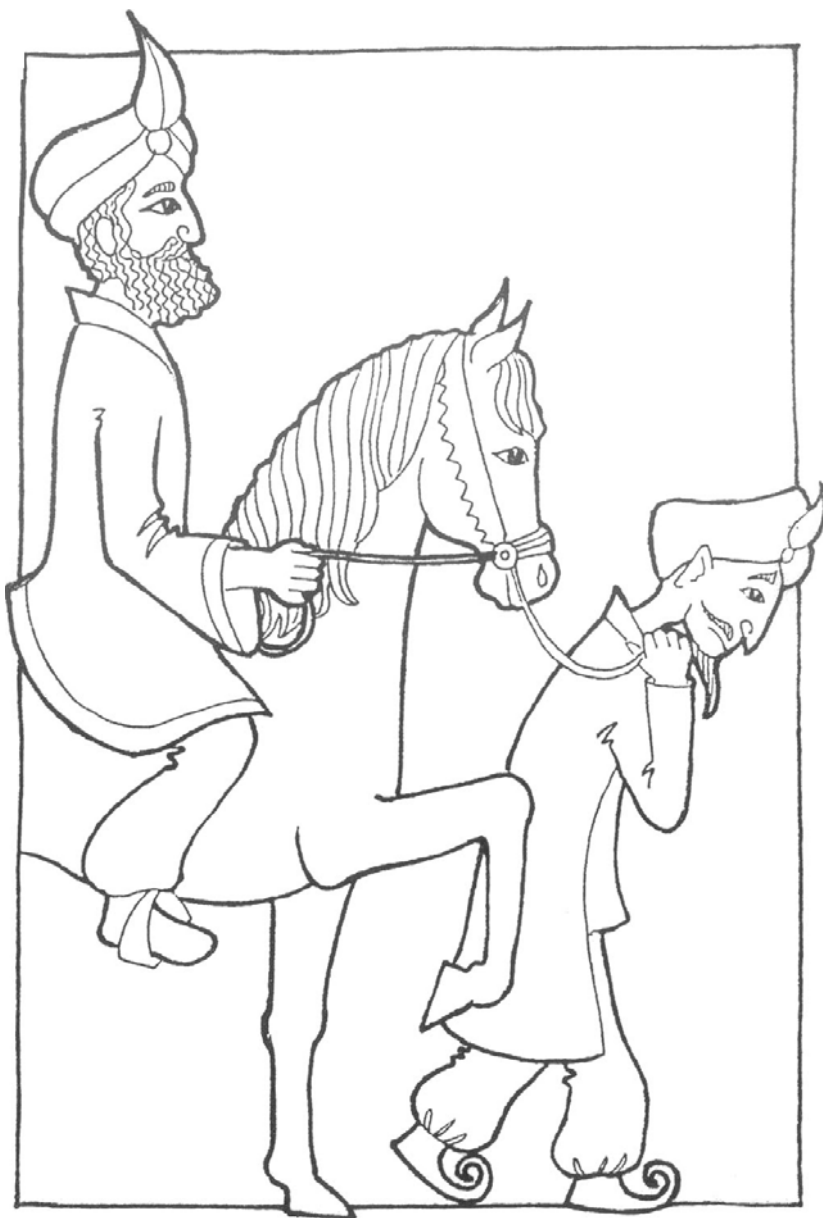
Die nacht kon de koning niet slapen. Hij draaide zich om en om in zijn bed, maar bleef klaarwakker. Tenslotte liet hij een lakei komen die hem voor moest lezen uit het boek waarin alles stond dat er in het koninkrijk gebeurd was.

De lakei deed het boek open, en las precies het stukje waarin stond dat Mordechai het leven van de koning gered had.

De koning luisterde aandachtig en zei: heb ik die Mordechai eigenlijk wel een beloning gegeven? Nee sire, zei de lakei, daarover kan ik helemaal niets in het boek vinden.

Dan zal ik dat meteen goedmaken! riep de koning. He, wat hoor ik? Loopt er soms al iemand buiten? De lakei keek door het raam en zag Haman, die al vroeg naar het paleis gekomen was om over de galg voor Mordechai te praten.

Die moet ik net hebben! riep de koning. Laat hem gauw hier komen!

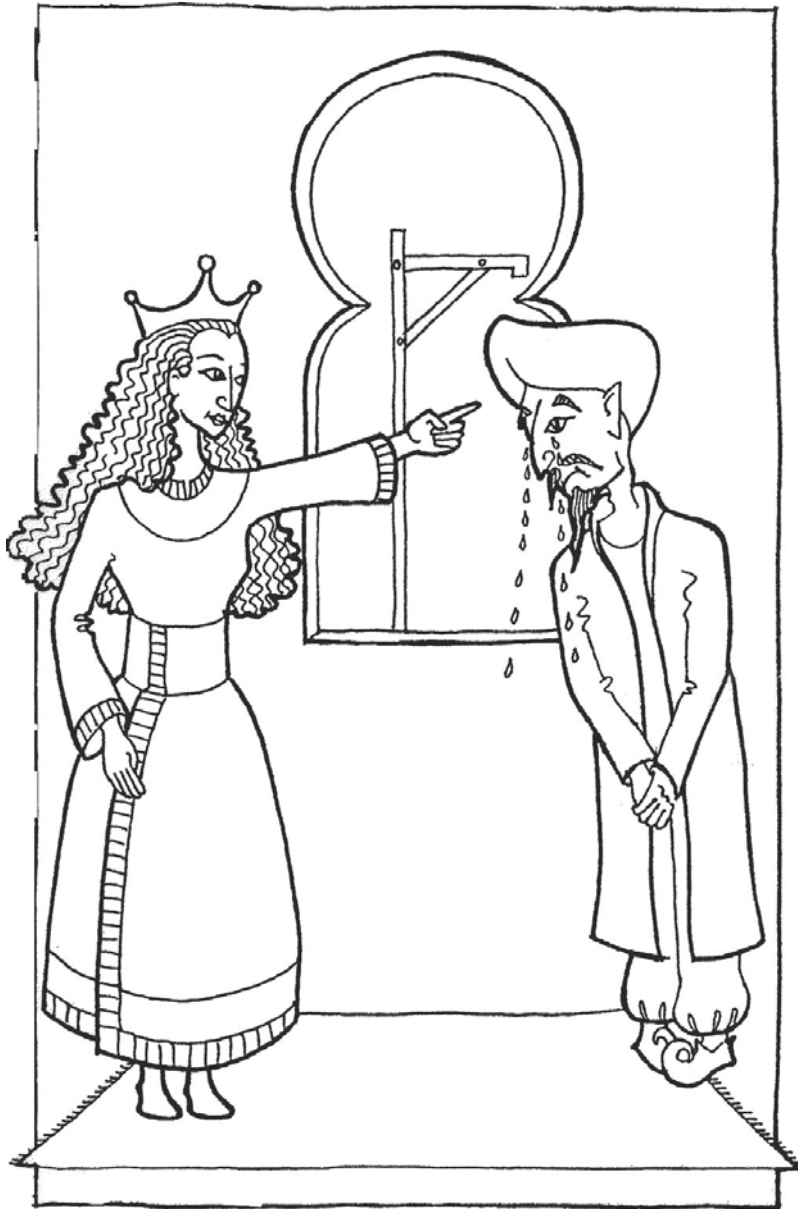

Beste Haman, zei de koning. Ik wil een groot man belonen, iemand die heel veel voor me gedaan heeft. Weet jij misschien iets waarmee ik hem zou kunnen verrassen?

Ha, dacht Haman. Wie kan dat anders zijn dan ikzelf? En meteen zei hij wat hij zelf het liefste zou willen: U moet hem de koninklijke mantel aandoen, zei Haman, en hem zo op het paard van de koning door de stad laten rijden. O ja, en dan kunt u nog een belangrijk iemand, een minister of zo, voor hem uit laten lopen die roept: dit gebeurt er met de man die de koning wil eren!

Dat vind ik een fantastisch idee! zei de koning. Vlug, Haman, haal de mantel en het paard uit de koninklijke stallen, en doe precies zoals ik je gezegd heb, met Mordechai!

En zo kwam het dat de mensen Mordechai door de stad zagen rijden op het paard van de koning. Haman liep met een verdrietig gezicht voor hem uit en riep: Dit gebeurt er met de man die de koning wil eren!

Die avond dineerde Haman weer bij de koning en de koningin. En ook nu vroeg koning Achasjverosj weer, wat Esther nu eigenlijk van hem wilde.

Esther vertelde hem toen, dat ze een joods meisje was en dat iemand een bevel had uitgevaardigd, waarin stond dat alle joden van Perzië op 13 Adar moesten worden omgebracht. Ze smeekte de koning om haar en haar volk te redden.

Koning Achasjverosj werd heel erg kwaad toen hij dit hoorde. Wie is die schurk die dat gezegd heeft? vroeg hij. Dat is hem! riep Esther, en ze wees op Haman die in een hoekje stond te beven. Grijp hem! riep de koning.

Majesteit, wat moeten we doen met de galg die Haman in zijn tuin gemaakt heeft? vroeg Charbona, een van de ministers. Ik hoorde dat hij van plan was om Mordechai daaraan op te hangen!

Hang Haman daar zelf maar aan! bulderde de koning.

Koning Achasjverosj liet meteen Mordechai halen. Zou jij geen minister willen worden, in plaats van Haman? vroeg hij. Je hebt mijn leven gered, en bovendien ben je familie van mijn lieve Esther.

En zo werd Mordechai de belangrijkste man in het land van koning Achasjverosj. Het bevel over de dertiende Adar werd natuurlijk meteen veranderd, en op 14 Adar vierden alle joden van Perzië een heel groot feest. Koning Achasjverosj deed daar natuurlijk zelf ook aan mee.

Koningin Esther stelde in, dat het voortaan ieder jaar op 14 Adar feest voor alle joden zou zijn. Dat feest moest Poeriem heten, omdat het poer (dat is het Perzische woord voor lot) had vastgesteld dat dit de dag zou zijn voor Hamans boze plannen.

Dit gedeelte vastplakken aan een lege keukenrol